

KURIER CZESTOCHOWSKI

CENA PRENUMERATY: miesięcznie z przesyłką pocztową 6.- zł., z odnośnikiem do domu 6.- zł., dla odbierających piśmie na miejscu 4.50 zł. — Cena pojedynczego numeru 20 groszy. — Gazeta uznaje się za odpowiedzialną za wyjątkiem niedzieli i świąt. W wypadku działania siły wyższej, lub innych czynników administracja piśmie nie jest zobowiązana do przesyłania innego wydawnictwa w zamian za niedostarczone.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA: CZĘSTOCHOWA, III ALEJA Nr 52, TELEFON 23-45. Godziny przyjęć Redakcji codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt od godz. 12.30 do godz. 18.00. Nadawana, a nie zamówiona przez Redakcję reklama będzie wręczona autorem jedynie wówczas, gdy dołączona zostanie znaczka pocztowa na opłacenie przesyłki zwrotnej.

CENY OGŁOSZEŃ: według cenownika Nr 1. Za pierwszą milimetrów w części ogłoszeniowej 24 gr. Za ogłoszenia dla poszukujących pracy oraz ogłoszenia rodzinna, seny usłona. Drobne ogłoszenia: na słowo 24 gr. Wyrazy ponad 15 liter liczą się podwójnie. Nagłówki (tłusty druk) liczą dwa 48 gr. za wyraz. — Opłaty dodatkowej. Ogłoszenia, umieszczone w miejscu specjalnie wyznaczonym — 25 procent drożej. Ogłoszenia, których wykonanie wymagało specjalnego technicznego trudności, 25 proc. drożej. Przy ogłoszeniach kilkotygodniowych terminy przyjmowania ogłoszeń do najbliższego wydania: godz. 18.00 po południu. Konta bankowe: Pocztowe Konto Czek. Warszawa Nr 654. Emisjionsbank. Oddział w Częstochowie. K. K. O. w Częstochowie.

Z frontu: Pościg za bolszewikami na Ukrainie

Syn Stalina wzięty do niewoli niemieckiej

W Moskwie panuje piekielny żar Regulacja problemów życiowych

Konferencja najwyższych czynników rządowych pod przewodnictwem Gen. Gubernatora dr. Franka — Kwestia wyżywienia

Kraków, 24 lipca. — Pod przewodnictwem Generalnego Gubernatora dr. Franka oraz przy udziale gubernatorów czterech dystryktów Generalnego Gubernatorstwa i zainteresowanych kierowników głównych wydziałów rządu, odbyły się wczoraj obrady, mające na celu ustalenie wtycznych dla przypadającej na najbliższe miesiące realizacji akcji planowania w dziedzinie całokształtu gospodarki w Generalnym Gubernatorstwie.

Otwierając obrady, Generalny Gubernator podkreślił, iż zadania pomostu, jakie zaczynają obecnie wchodzić w stadium realizacji, otwierają przed życiem gospodarczym Generalnego Gubernatorstwa takie horyzonty na przyszłość, które pozwalają żyć jak najbardziej optymistycznie nadzieje. Podziękowanie wyrażone za pracę dokonaną w ciągu ubiegłych miesięcy nad odbudową życia gospodarczego należy się przede wszystkim całej pracującej ludności Generalnego Gubernatorstwa.

Naczelnym tematem obrad było wprowadzenie w życie planu wyżywienia na rok 1941/2. Jak wynikało z wywodów kierownika Głównego Wydziału Wyżywienia i Rolnictwa, w zakresie wyzyszczonego celu, polegającego na zapewnieniu dostatecznego wyżywienia całej ludności Generalnego Gubernatorstwa z produktów własnego rolnictwa można się pochlubić dalszym, olbrzymim krokiem naprzód w stosunku do roku poprzedniego. Krok ten w następnym okresie gospodarki wyżywieniowej zaznaczy się w korzystnej formie.

Według dokonanych oszacowań w roku obecnym należy oczekiwać wyższych wyników zbiorów, co jest nie tylko rezultatem pomysłowości i warunków naturalnych, ale także zasługą wszystkich czynników administracyjnych w kierunku zwiększenia ilości plonów. W tych warunkach będzie można przystąpić do znacznego poposażenia, w porównaniu z rokiem ubiegłym, przydziału środków żywności dla ludności wielkich miast i w innych ośrodkach o dużej koncentracji. Pierwszym krokiem w tym kierunku będzie rozpoczęcie akcji w najbliższym czasie akcja ujęcia zbiorów. Następnym najbliższym zadaniem będzie dokonanie zasiewów jesiennych w roku 1941. Zastosowany w ub. roku przy sposobności ujęcia zbiorów system premii i kart zapotrzebo-

wania, a mający za zadanie zaopatrzenie ludności wiejskiej w niezbędne artykuły produkcji przemysłowej został, jak wynika z wywodów kierownika Głównego Wydziału Gospodarstwa, w obecnym roku ulepszony i znacznie rozbudowany.

Do dyspozycji stoja gotowe artykuły włókiennicze, obuwie i towary żelazne, nadto wytwory państwowych monopolii. Na podstawie tego właśnie systemu kart zapotrzebowania będą one przydzielane w sposób sprawiedliwy i na podstawie wyników wydajności pracy ludności wiejskiej.

Generalny Gubernator udzielił swej pełnej aprobaty planom, dotyczącym ujęcia zbiorów i akcji zasiewów jesiennych, przy czym poruszył jeszcze zagadnienie rozdziału,

podkreślając, że należy uwzględnić potrzeby w dziedzinie zaopatrzenia ludności pracującej.

Kierownik Głównego Wydziału Pracy omówił z kolei zagadnienia z zakresu spraw społecznych, oraz wykonane przez siebie i projektowane zarządzenia na tym terenie.

Generalny Gubernator w swym końcowym przemówieniu wyraził przekonanie, że forum jakie zostało na tym miejscu przez niego zwołane, uświadomiło sobie w pełni zasady, w myśl których powinny być rozwiązane aktualne zagadnienia gospodarcze i społeczne w okresie najbliższych miesięcy. Na czoło tych zasad wybiła się praca z zakresu zapewnienia dostatecznego wyżywienia na nadchodzący okres gospodarki żywnościowej i wprowadzenia w życie szeregu zamierzeń w zakresie zagadnień społecznych. Przy wypełnianiu tych zadań cennymi czynnikami pomocniczymi są stabilizacja złota i torująca sobie drogę rola pośredniczącego elementu gospodarczego, jakie przypadała Generalnemu Gubernatorstwu pomiędzy Wschodem i Zachodem.

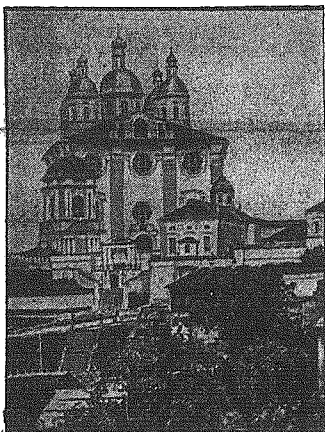
Sensacyjne pojmanie Stalina-juniora

Jakub Dżugaszwili uważał opór za bezcelowy

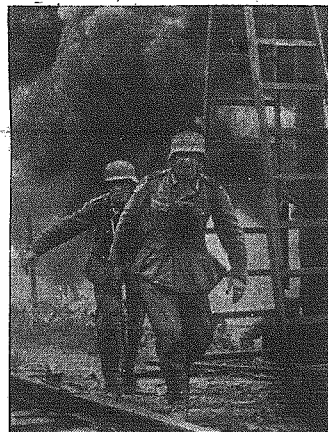
Przyspieszona kariera syna czerwonego cara — Rewelacyjne zeznanie

Ryga, 24 lipca. — W czasie wypadu szybkiej oddziałów niemieckich pod dowództwem generała wojsk pancernych Schmidta, poddał się w dniu 16 lipca pod Liessnem, położonym na południowy wschód od Witebska, prócz wielu innych oficerów i żołnierzy bolszewickich również syn dyktatora bolszewickiego Stalina. Chodzi tutaj o najstarszego syna Jakuba, który podobnie jak jego ojciec nazywa się właściciel Dżugaszwili. Urodził on się w dniu 18 marca 1908 w Baku i pochodzi z pierwszego małżeństwa Stalina z Katarzyną Swanidze. Jakub Stalin był początkowo inżynierem budowlanym i ukończył wyższą szkołę techniczną. Różnił

jednakowoż zdecydował się zostać oficerem. Ukończył on Akademię artylerijską w Moskwie w 2 i pół roku zamiast wymaganych pięciu. W chwili wzięcia do niewoli był on porucznikiem w 14 pułku haubic 14 sowieckiej dywizji pancerniej. Jakub Stalin został natychmiast zaprowadzony do kwatery generała wojsk pancernych Schmidta, gdzie wykazał się w sposób nie budzący wątpliwości, jako syn Stalina i oświadczył, iż wobec bezcelowości dalszego oporu przeciwko żołnierzom niemieckim podda się wraz z pozostałymi przy życiu żołnierzami swoimi. Przesłuchanie Jakuba Stalina ujawniło niesłychanie interesujący materiał.

Na l o w o: Katedra w Smoleńsku, który, jak donosiliśmy, znajduje się w rękach niemieckich. — Na p r a w o: Żołnierze niemieccy zdobywają bolszewickie miasto.

RADA KOMISARZY POWIĘKSZA SIĘ

Stalin ustanowił czterech dalszych komisarzy wojennych

Ryga, 24 lipca. — Podczas gdy front niemiecki na wschodzie z dnia na dzień posuwa się naprzód, Stalin podejmuje ponowne próby dla ratowania tego, co się jeszcze da uratować. Do liczby ostatnio ustanowionych siedmiu zastępców komisarzy wojennych dochodzi obecnie z polecenia Stalina czterech nowych.

DYWIZJA SOWIECKA ROZBITA

Niewyszkoleni rekruci wypełniają szeregi aktywnych jednostek

Grodno, 24 lipca. — W czasie walk w rejonie Smoleńska w dniach 20 i 21 lipca rozbita i zniszczona jedna cała dywizja sowiecka. Z zeznań rannych jeńców i znalezionych aktów dywizyjnych i pułkowych wynika, że dywizja ta została z największym pośpiechem skompletowana w Moskwie. Młodzi mężczyźni, którzy jeszcze nie służyli wojskowo, zostali welewni na gwałt do bojowych jednostek, przeznaczonych poważnie ciężkimi stratami w poprzednich walkach. Również do dywizji tej włączono plutonami i kompaniami pułki ułzańskie „z powodu wykazanej niepowinności w obliczu nieprzyjaciela”. Dowódcą tej dywizji, który dostał się do niewoli niemieckiej, był 36-letni podpułkownik nazwiskiem Titowicz Weczinkin.

Kardynałowie oraz arcybiskupi z zajętych terenów oraz kardynał Gerlier, arcybiskup Lyonu zabrał się dzisiaj w Paryżu do omówienia aktualnych spraw kościelnych.

Czerwona flota

Kraków, w lipcu. Już miesiąc młną od rozpoczęcia kroków wojennych pomiędzy Rzeszą i państwami sprzymierzonymi a Unią sowiecką. Na lądzie i w powietrzu rozegrały się krwawe boje. Linia frontu przesunęła się setki kilometrów na wschód, tylko na morzu trwa właściwie jakaś nieopięta cisza. Dzielne są bowiem założenia strategiczne admirałci bolszewickiej, a bezsilność jej — bo przecież czerwona flota nie może uzyskać żadnych ważniejszych rozstrzygnięć — uwiidacznia się z każdym dniem coraz to bardziej.

Kolos rosyjski nie mógł nigdy mierzyć się z narodami żeglarskimi na falach oceanów. Dawniejsza monarchia carów, a teraz współczesny ZSRR graniczy bowiem tylko właściwie z zatokami wielkich oceanów, gdyż tak nazywają trzeba Bałtyk, Morze Czarne, Białe czy Ochockie. Na każdym z tych małych „basenów” mogła się rozwinąć tylko cząstka rosyjskiej eskadry, a jedyną próbą skoncentrowania wszystkich sił na jednym odcinku zakończyła się w roku 1915 pamiętna po wsze czasy Czuszima.

Pod względem położenia Bolszewia jest zupełnym kontrastem Wielkiej Brytanii. Swobodny dostęp do wszystkich mórz kazał Anglikom rozbudowywać przede wszystkim marynarkę, a Rosja musiała traktować fale słonych wód jako ubocny plac boju.

Dzisiaj dwa główne morza, z którymi graniczą Sowjety, są tak silnie „zakorkowane”, że nie wydostanie się z nich ani jeden okręt z flagą komunizmu. Rozbite na cztery części morskie siły wojenne Sowietów nie połączą się już nigdy ze sobą, a dalszy ich byt zależy wyłącznie od powodzenia oręża bolszewickiego na lądzie statym. Już od szeregu dni, a mianowicie po uiracie portów w Liwawie, Wndawie i Rydze zarzysowie się przed dowództwem rosyjskiej floty Bałtyku widno pułki, z której nie ma porostu ucieczki. Flota Rzeszy, silniejsza i lepiej wyposażona, bez natężania od słownych es-

kadr sowieckich na Bałtyku, mogłyby pokonać nawet w walnej bitwie. Z tą chwilą cały główny baza na wyspie Kronstadt, opodal Leningradu znalazła się pod ostrzałem armat ładowych — wszystkie okręty sowieckie musiałyby wypłynąć na pełne morze i po pewnym czasie, po wyczerpaniu zapasów paliwa stałyby się bezużyteczną masą żelazną. Zaminiowane, wazkie i uzbrojone cieżsiny duńskie pomiedzy wzpazą Zelandi i Szwecji nie pozwola tym okretom w żadnym wypadku na przedarcie sie na wody Atlantyku. Zniaczenie kilku szlak kanalu Stalina odebrało i znaczenie przez niemieckim szansę wymlnienia sie na Ocean Lodowaty.

Na Morzu Czarnym mozna jeszcze rokować dluzszy byt eskadrom czerwonej floty. Tam jeszcze cale wybrzeze pozostaje nadal pod wladza bolszewicką, a od ujścia Dunaju do portu Batum na Kaukazy wie dzie cztery racy dluzsza droga niz z Rygi do Leningradu. Mocarstwa osi i Rumunia nie moga chwiloowo miec przychylnosc z bolszewikami na Morzu Czarnym, gdz zagrożone nielako z flanki przy brytyjska flota Morza Srodlennego maja w niei daleko potężniejszo i wazniejsze przeciwniki. A zreszta takze niezmiernie jednolitym szanse wymlnienia sie na Ocean Lodowaty.

Do Troschodny zalezy od powyzszym zestawieniu takze kontortorpedowce, na pokladzie ktorch znajduje sie stonowiska dla dowodcow lekkich eskadr. Stocznie sowieckie zajmowaly sie ostatnio przede wszystkim modernizacja przestarzalych jednostek, oraz budowa malutkich lodzi podwodnych do wypornosci zaledwie 250 ton, ktorchym celem miaby byc niejakie prowadzenie morskiej partyzantki. Jak dotychczas admiralatwie czerwonej floty nie tylko nie odnieśli zadnego sukcesu, ale nadto jeden z ich cieższych krążownikow floty Bałtyku „Maksym Gorkij” odniósł w walce bardzo ciezkie uszkodzenia.

W krótkim zestawieniu podajemy ilość okrętów Unii sowieckiej, przy czym trzeba zaznaczyć, że cieższe jednostki pochodzą z okresu przed wojną światową, a więc ustępują znaczenie pod względem siły ogniwowej okretom tych samych wymiarow, spuszczonej na wodę w ostatnim dziesięcioleciu.

Flota	linio-krążo- torpedow- we wanki	torpedow- ce	torpedow- ce podw.
Flota Bałtyku	2	4	30 ok. 80
„ Czarnom.	1	7	21 „ 28
„ Polnocna.	—	—	9 „ 20
„ D. Wschodu	—	—	18 „ 100

Do Troschodny zalezy od powyzszym zestawieniu takze kontortorpedowce, na pokladzie ktorch znajduje sie stonowiska dla dowodcow lekkich eskadr. Stocznie sowieckie zajmowaly sie ostatnio przede wszystkim modernizacja przestarzalych jednostek, oraz budowa malutkich lodzi podwodnych do wypornosci zaledwie 250 ton, ktorchym celem miaby byc niejakie prowadzenie morskiej partyzantki. Jak dotychczas admiralatwie czerwonej floty nie tylko nie odnieśli zadnego sukcesu, ale nadto jeden z ich cieższych krążownikow floty Bałtyku „Maksym Gorkij” odniósł w walce bardzo ciezkie uszkodzenia.

Krwawe straty bolszewików

Nowy nalot na Moskwę

Pościg za nieprzyjacielem — Akcja okrężania i niszczenia trwa

Berlin, 24 lipca. — Komunikat wojenny w dniu 23 lipca z Głównego Kwatery Adolfa Hitlera, wydany przez Naczelną Komendę Niemieckich Sił Zbrojnych, brzmi następująco: „Na Ukrainie wojska niemieckie, rumuńskie, węgierskie i słoweckie, ścigające niezmordowanie nieprzyjaciela, posuwają się w dziesiąty etap naprzód. Na pozostałych odcinkach frontu wschodniego odbywa się dalsze okrężanie i niszczenie mniejszych i większych oddziałów armii sowieckiej. Nieprzyjaciela w czasie podejmowanych prób przedarcia się, zakończonych wszędzie niepowodzeniem oraz w toku ataków odciążających ponosił niecierpiący krwawe straty. Na froncie fińskim przy dalszych zyskach terenowych operacje rozwijają się zgodnie z planem. Lotnictwo bombardowało również ubiegłej nocy przy użyciu znacznych sił obiekty wojskowe w M o k w i e. Cielonymi bombami cieżkimi i samolotami wielkiej wielkości, wyrzucano dalsze, bardzo poważne uszkodzenia. Pożary, jakie wybuchły wskutek ataków przedwczesnej nocy, jeszcze dotychczas nie zostały stłumione. W rejonie morskim koło Anglii samoloty bojowe zatopiły jeden okret towarowy, pojemności 5000 BRT. Dalsze ataki powietrzne, dokonane ubiegłej nocy, zwrocone były przeciw obiektom portowym nad rzeką Humber i w rejonie północno-wschodniej Anglii oraz przeciw lotniskom w różnych stronach wyspy brytyjskiej. W ciągu dnia nad wybrzeżem Kanalu La Manche samoloty myśliwskie i artyleria przeżyłownie zasteryły 11, a artyleria brzoportowa i lotnicza mechanicznie 4 samoloty brytyjskie. Brytyjskie samoloty bojowe zrzucały ostatniej nocy w różnych miejscach południowo-zachodnich Niemiec bezskutecznie nieznaczną ilość bomb rozpłykowych i zapalających.”

Działalność artyleryjska na froncie Tobruku

Rzym, 24 lipca. — Włoski komunikat wojenny ze środy brzmi następująco: „W Afryce północnej działalność artyleryjska na froncie Tobruku. Samoloty niemieckie zanęcały pozycje artylerii przeciwlotniczej w Tobruku. Na froncie Sollum nasze lotnictwo obrzuciło cielonymi bombami nieprzyjacielskie pojazdy mechaniczne i obóz wózka karawaku. Samoloty angielskie bombardowały Benghazi. W Afryce wschodniej samoloty nieprzyjacielskie dokonały nalotów na Gondar. Poza tym nie ma nic ważnego do doniesienia.”

Kremlo otoczony morzem płomienni

Bombardowanie Moskwy od zmroku do świtu — Silna ochrona przeciwlotnicza

Noc, która wstrząsała podwalinami bolszewizmu

Ze wschodu. — Pierwszy gwaltowny cios na waże cele wojskowe stolicy bolszewickiej Moskwy zadany przez lotnictwo niemieckie w nocy na wtorek został opisany przez niemieckiego sprawozdawcę wojennego. Ten pierwszy atak lotnictwa niemieckiego przeciwko centrali bolszewizmu zakroju był na wielką skalę. Od zmroku aż do świtu niemieckie samoloty bojowe startowały do lotu na Moskwę, gdzie zrzucały bomby zapalające i rozpryskowe cieżkiego kalibru na dzielnicę rządową i administracyjną. Bolszewicy zdemontowali potężną obronę przeciwlotniczą, wysyłając na spotkanie samolotów niemieckich wielkie ilości pocisków przeciwlotniczych wszelkich kalibrów oraz rozpryskiujące licznymi reflektorami panujące ciemność. Mimo to nie udało się bolszewikom przeszkodzić lotnictwu niemieckiemu w wykonaniu przedsięwzięcia. Jeden samolot niemiecki zginął, a drugi oddał swój ładunek bombowy na wyszkanie celek. W Moskwie panuje już piekło. Cielek kompleksy budynków stoją w płomieniach, ku niebu wznosi się gęsty, nieprzełamliwy dym. Raz po raz cieniście rozdziela silna eksplozja. Około północy Kremlo otoczony jest obrzezonym morzem płomienni. Nie jest jednakowe jeszcze konic, gdyż nadal pada bomba za bombą na waże obiekty wojskowe. W brasku zbliżającego się dnia wracają samoloty niemieckie, pozostawiając za sobą Moskwę, która przeżyła noc zgrozy. Noc, która na pewno wzruszyła podwaliny bolszewizmu.

Roosevelt jest bratem-masonem 32 stopnia

Prezydent USA oddaje się śmiesznym praktykom wolnomularskim w otoczeniu żydów, przybrany w fartuszek — Synowie Roosevelta również są masonami

Berlin, 24 lipca. — Jak donoszą w związku z odnalezieniem zdjęcia, przedstawiającego Roosevelta w stroju wolnomularskim, jako członka pewnej loży nowojorskiej w otoczeniu żydów, dokument ten znajduje się w aktach pewnej norweskiej loży wolnomularskiej. Wraz z zdjęciem znaleziono charakterystyczne pismo nowojorskiej loży wolnomularskiej Knut Vanga z datą 23 listopada 1907 r., w którym Vang opisuje historię tego zdjęcia w sposób następujący: „Przeżył miłe wielką radość fakt, iż mogłem dołożyć interesujący dokument do archiwum domu masoneryjnego, albowiem w dniu 7 listopada prezydent Stanów Zjednoczonych brat Franklin D. Roosevelt był obecny w loży architektów w Nowym Jorku z okazji przyjęcia do trzeciego stopnia jego dwóch najmłodszych synów Jamesa i Franklina jr. Najstarszy jego syn Elliot osiągnął już stopień mistrzowski. Przy tej sposobności dostąpiłem szczególnego zaszczytu uwiecznienia tego historycznego aktu, dokonalem bowiem zdjęcia grupowego prezydenta wraz z jego trzema synami w strojach wolnomularskich. Opublikowanie tego zdjęcia zostało mi w sposób najsurowszy zabronione, lecz oświadczyłem nam w tym interes, by zrobić dziesięć kopii dla podarunku w postaci kopii tego zdjęcia, która prześle listem poleconym i która proszę przekazać do właściwych rak.”

Od dwóch tygodni trwają ulewy w Japonii

Niezwykłe przedłużanie się pory deszczowej — Bardzo niska temperatura — Zbliża się groźny tajfun — Katastrofalne powodzie w Tokio — Jezioro wystąpiło z brzegów — 12 tysięcy domów stoi pod wodą

Tokio, 24 lipca. — Od 2-ech tygodni nawiedziła całą Japonię silne ulewy, padające bez przerwy. Podczas gdy normalnie z tego okresu deszczowej przypada na okres od połowy czerwca do połowy lipca, w tym roku czas deszczowy nadzwyczajnie się przedłużył. Na domiar złego panuje w Japonii niezwykle w tej porze roku stounkowo niska temperatura.

Od południowego wschodu zbliża się obecnie do Japonii tajfun, którego się w Japonii środkowej spodziewają lada chwila. Od kilkunastu godzin padają, jako pierwsza zwiastując zbliżającego się huraganu, silne deszcze, które — według doniesień z różnych okolic kraju — wyzwały wielkie spustoszenia. Pomiedzy Tokij i Yokohamą zerwały się groble nad rzekami Tanurami oraz Tama, przez co zalane zostały rozległe pola i kraje. Wszędzie, jak tylko sięgnąć okiem, widać zalanie okolicy, przede wszystkim pola ryżowe. W Tokio, gdzie już od 2-ech tygodni wody zalaty kilka dzielnic, obecnie znowu stoi pod wodą około 12,000 domów.

Położone na północny wschód od Tokio miasto Teuchirua padło prawie w zupełności ofiara wstrząsnych wód wukutak tego, iż jezioro Kasumigaura wystąpiło z swych brzegów. Ruch kolejowy naciężowo uległ przerwie.

Minister rolnictwa Ino oświadczył na ostatnim posiedzeniu gabinetu, iż powódź w bardzo tylko małym stopniu wplynęła na wynik tegorocznych zbiorów. Jak wiadomo

dość daleko posunięty nalóg opilstwa. Kiedy nie dawno na dworcu moskiewskim żegnał pewnego gościa zagranicznego, wszyscy obecni cudzoziemcy zauważyli zgodnie z dużą wesołością, że Stalin czynił wyraźne wrażenie kompletnie pijanego. Między in. przed odejściem pościgu przystąpił on do odjeżdżającego gościa i wobec wszystkich, na peronie trzykrotnie wyczołgał go w beceremonialny sposób.

Wielkie sukcesy wojsk fińskich

Zniszczenie pułku sowieckiego nad jeziorem Ładoga — Okrażanie oddziałów nieprzyjacielskich

Helsinki, 24 lipca. — Jak komunikują z poinformowanej strony w ciągu ostatnich 24 godzin wojska fińskie uzyskały na froncie wschodnim nowe znaczne sukcesy. Na wschód od jeziora Ładoga na terorytorium sowieckim znacznie słabsze jednostki szturmowe oddziałów fińskie zniszczyły nieprzyjacielski pułk Hezsep 3000 żołnierzy, przy czym zdobyły wiele materiałów wojennych.

W różnych innych punktach frontu zdołano okrążyć większe oddziały wojsk sowieckich. Ponadto na terenie Karelii sowieckiej zajęto pewną ilość miejscowości ważnych pod względem strategicznym. Odnosi się wrażenie, jak gdyby nieprzyjaciel cołaj się systematycznie na całym froncie i starał się zająć nowe pozycje.

Lotnictwo fińskie zdołało w ciągu ostatnich 24 godzin przeszkodzić nieprzyjacielowi w podejmowanych w różnych miejscach próbach nalotów. W czasie walk powietrznych, oraz dzięki akcji ziemnej obrony przeciwlotniczej zniszczono 8 samolotów nieprzyjacielskich.

NOWY DEKRET CZERWONEGO DYKTATORA

Stalin pociąga również żony żołnierzy bolszewickich do służby

Sztokholm, 24 lipca. — Jak donosi „Nya Dagblitt Allehanda” przez radio moskiewskie podano do publicznej wiadomości dekret Stalina, w myśl którego wszystkie żony żołnierzy bolszewickich mają opuścić swe domy i zgłosić się do służby. Dzieci żołnierzy mają być oddane do państwa wychowawstwa dla dzieci. Od obowiązku przyswojenia służby wyłączone są jedynie chore kobiety, które mogą udowodnić swą chorobę.

ZEZNAWIE PORUCZNIKA SIEMIONOWA

Obraz bolszewickich przygotował do ataku na Europę staje się coraz śpalszniejszy

Rewa, 24 lipca. — Coraz harmonijniej ukształtował się obraz bolszewickich przygotowań do ataku na Europę. W czasie walk na wschód od Smoleńska w dniu 20 lipca został się do niewoli niemieckiej sowiecki porucznik Boris Mikołajewicz Siemionow z 13 dywizji.

W czasie przesłuchania oświadczył on, iż jego dywizja została w połowie maja 1941 roku rozkoczowana w okolicy Białogostoku. Dywizja została umieszczona w obóz obozisku namiotowym, zamaskowana w lesie. Kwatery po domach były już wzniesione w lesie. Jako powód dla tej translokacji podano oficjalnie ćwiczenia w strzelaniu. Między oficerami i żołnierzami mówiono jednak całkiem otwarcie, że w najbliższym czasie wybuchnie wojna przeciwko Niemcom. Nawet termin wybuchu tej wojny miał być ustalony. W kolach wojskowych oczekiwano ataku na Niemcy z pomocą wycieczki temat rozmów. Otrzymał mapy Generalnego Gubernatorstwa. Przejrzeliśmy i Pomorza z nazwanymi w nich miejscami postoju wojsk niemieckich oraz umocnieniami granicznymi.”

Stalin pociesza się wódka

Znamienne szczegóły, podane przez pewnego dyplomata moskiewskiego Sztokholm, 24 lipca. — Stalin, który w obawie o osobiste bezpieczeństwo prowadzi już od dawna bardzo oszczędny tryb życia, a do jego burzliwych ust na Kremiu dopuszczano tylko bardzo ograniczone kołko przyjaciół, pilnie przez siebie kontrolowanych, obecnie odgraniczył się

„Berlingske Tidende” podkreśla, że atak na Moskwę, która obecnie poraz pierwszy od czasów Napoleona przeżywa wojnę, był podobnie gwaltowny, jak atak na Londyn.

Ważnym powodem, który przyczynił się do zniszczenia Moskwy, było brzoportowe powołanie przez bolszewików do służby oficerów i podoficerów armii sowieckiej. Wobec tego, że większość żołnierzy była w wieku średnim, a oficerowie byli w wieku starszym, co spowodowało, że front był słabiej wyposażony w dowódców i dowódców.

Ważnym powodem, który przyczynił się do zniszczenia Moskwy, było brzoportowe powołanie przez bolszewików do służby oficerów i podoficerów armii sowieckiej. Wobec tego, że większość żołnierzy była w wieku średnim, a oficerowie byli w wieku starszym, co spowodowało, że front był słabiej wyposażony w dowódców i dowódców.

Ważnym powodem, który przyczynił się do zniszczenia Moskwy, było brzoportowe powołanie przez bolszewików do służby oficerów i podoficerów armii sowieckiej. Wobec tego, że większość żołnierzy była w wieku średnim, a oficerowie byli w wieku starszym, co spowodowało, że front był słabiej wyposażony w dowódców i dowódców.

Ważnym powodem, który przyczynił się do zniszczenia Moskwy, było brzoportowe powołanie przez bolszewików do służby oficerów i podoficerów armii sowieckiej. Wobec tego, że większość żołnierzy była w wieku średnim, a oficerowie byli w wieku starszym, co spowodowało, że front był słabiej wyposażony w dowódców i dowódców.

